

mellem 2,000 og 1,500, og i den sydligere Deel, hvor den kommer nærmere Bamdrup og Rosding, kommer den paa et Terræn med 2,000 Menneſter. Den forſættes nemlig mod Syd, Øſten for Tellinge, ſom ligger i et Terræn med 2,000 Menneſter. Derfra kommer den mellem Veile og Randbøl i et Terræn deels af 1,500 og deels af 2,000 Menneſter, og jo ſydligere man kommer, deſto ſtærkere bliver ogſaa den Befolkning, ſom ligger Veſt for den. Der er alſaa med Henſyn til Befolkningens Fordeling, ſaavidt jeg ſijønner, ikke Noget iveien for Forſlaget; det ærede Medlem har ikke ſkjænket det den velvillige Opmærkſomhed, hvormed han ellers behandler diſſe Sager, men det gjør ikke Noget, thi her foreligger Kjendsgjerninger, ſom Ingen kan tilſidesætte. Nu ſiger det ærede Medlem meget rigtigt, at Jernbanen overſkræver alle Veie fra Veſt; ſaavidt jeg forſtod ham, ſaa betragter han det, ſom om den derved afſtærker de vedkommende Egne fra deres Omſætningsſteder, og dernæſt ſagde han: Det kan gjerne være muligt, at der paa diſſe Steder ved Jernbanerne nedfætter ſig en Spekhøker eller En, ſom handler med lidt Sukker, Kaffe og Koſiner. Nu ſkulde det være beſynderligt, om der netop ved Jernbanen ſkulde nedſætte ſig Høkere, der handle med ſaadanne Ting; thi til Jernbanen vil der kun komme ſaa Folk gaaende, men derimod de fleſte Hjørende, og det ſkulde være beſynderligt, om man behøvede at Hjøre flere Mil for at finde en Høker, der handler med lidt Koſiner, Kaffe etc. Nei, det, der ſkal findes paa en Jernbane, hvis den iøvrigt er Noget, er deels Midler til at modtage alle ſvære Varer, ſom Vedkommende have at aflevere, og deels Midler til at ſende til dem alle de ſvære Varer, de ſøge. Det, ſom en Jernbane ſkal være, er: en ſtor Kanal, en Flod, en Kyst, og er den ikke det, ſaa er den Ingen-ting. Den Fordeel, ſom Jernbanen har fremfor de fleſte andre Forbindelſesmidler, er, at man, paa hvilket Sted man vil, kan ved Jernbanen danne, hvad jeg vil kalde en Havn. Langs Kysten findes der kun Havne, hvor enten Naturen har givet dem eller Kunſten har frembragt dem; men naar Jernbanen, denne umaadelig kunſtige Frembringelſe, engang er tilſtede, ſaa er der en Havn der, hvor der er

Trang til den. Naar man alſaa lægger Jernbanen der, hvor jeg foreſlaaer den, ſaa har man flere Mile inde i Landet dannet en Havn, en Ladeplass, en Omſætningsplads, paa hvilket Sted man finder det gunſtigt og forbedlagt. Naar det ærede Medlem ſiger: Men ſaa be-røve vi jo ganſke diſſe Kystſtæder deres Op-land, ſaa ſvarer jeg: Ja, det, ſom hidtilbogs har været deres unaturlige Opland, det berøves dem, men det, ſom er deres naturlige Op-land, og ſom ſvarer til det Opland, hvormed ſamtliche vore Kjøbſtæder her i Landet hidtilbogs have dannet ſig, det beholde de. Der ligger ved enhver af de Kjøbſtæder, ſom have det Held at ligge ved en ſig dybt indſkrævende Fjord, et ſtort Opland ud til Øſt, ſom altid tilhører dem, og idetmindſte Halvdelen af det Opland, ſom ligger mellem diſſe Kjøbſtæder og Jernbanen, tilhører dem ogſaa. Derſom det nu er ſaa, at det Opland, der ligger paa de Strækninger, jeg her omtaler, er ſaa ſtærkt be-follet, ſom der ſiges, ſaa beholde jo alle diſſe Kjøbſtæder dette ſtærkt befolkede Opland. Alſaa, i denne Henſeende kan man jo ikke klage over, at jeg deler ilde med diſſe Kjøbſtæder; thi de beholde dette Gode uanfægtet af Jernbanen. Naar den ſaakaldte øſtlige Bane kommer iſtand, ſaa er det jo naturligt, at man ogſaa forſøger paa midtveis mellem Kjøbſtæderne at ſtaffe Omſætning og Handel, at ſtaffe dem nye Konkurrenter og borttage fra dem netop det, der ellers vilde vedblive at være deres Opland. Jeg tør alſaa ſige, at mit Forſlag med Henſyn til Banens Retning indeholder en faderlig Omſorg for de øſtlige Kjøbſtæder; de have endnu ikke forſtaaet det, men der er nogle af diſſe Kjøbſtæder, der have ſaaet Smag paa Jernbanen, og ſom begynde at indſee og føle dette. Jeg er overbevilt om, at mere end een Rigsdagsmand, ſom ivrer ſtærkt for at ſtaffe ſin Kjøbſtad en gennemgaaende Jernbane, ikke en, ſom ender ved Kjøbſtaden, men ſom gaaer forbi den, vil efter nogle Aars Forløb neppe kunne ſikre ſit Valg, naar han ikke ſaa at ſige tier med, at han har udøvet en Virkſomhed af den Art, og det, at ſikre ſit Valg, er dog Noget, ſom mangan en Rigsdagsmand ſætter Priis paa; mit Valg ligger for Dieblicket tykkeligtviis udenfor Jernbanen (Afbrudſe af Antſær). Ja, men